

mokrati og menneskerettigheder i udviklingslandene.

De rige lande skal forpligte sig til at leve op til FN's målsætning om at yde 0,7 pct. af bruttonationalproduktet i udviklingsbistand, og samtidig bør der indgås aftaler om afskrivning af ulandenes gæld. Men til gengæld bør vi stille krav til ulandene om sunde, økonomiske reformer. Og ethvert land, der ønsker at modtage bistand, skal indvilge i at give dets borgere fri adgang til f.eks. Internettet og fri adgang til nyheder og informationer uden barrierer, uden unødige hindringer og uden censur fra regeringens side.

Se, det er nogle liberale bud på indholdet i en sådan global pagt eller aftale. Den skal altså bestå i, at de rige lande vedkender sig deres ansvar for at hjælpe de fattige lande i gang med en selv bærende, økonomisk udvikling, men samtidig skal udviklingslandene forpligte sig til at indføre samfundsmodeller, der bygger på frihed, på demokrati og på respekt for menneskerettigheder.

Jo, statsministeren sagde det om sikkerhed og terrorbekæmpelse, som skulle siges i den nuværende situation. Derimod sagde statsministeren ikke det, som burde siges om en anden sag, der optager mange mennesker, nemlig udlændingepolitikken. Der er brug for en politik, som kan skabe et bedre forhold mellem udlændinge og danskere. Det kræver en ny udlændingepolitik, en politik, som er i overensstemmelse med det brede flertal i den danske befolkning.

Allerede nu kan jeg høre de politisk korrekte råbe op om, at vi sandelig ikke må blande terror og udlændingepolitik sammen, men jeg vil godt sige, at jeg aldeles ikke blander terror og udlændingepolitik sammen. Jeg tager fat på et nyt emne nu. Det forhold, at der har fundet en forfærdelig terroraktion sted, skal da ikke forbyde os at diskutere et emne, som trænger til at blive diskuteret, et emne, som Venstre i øvrigt gang på gang har rejst, også længe før terrortragedien. Det er altså typisk, at der nu er nogle, som vil kvæle en ubelejlig debat ved at henvise til nogle selvskabte normer om, at vi skam ikke må diskutere udlændingepolitik efter terrortragedien.

Situationen er jo den, at flere og flere danskere er dybt og ægte bekymret over den slappe udlændingepolitik, som vi har ført. Der er flere og flere, som spørger sig selv: Hvad er det, der er ved at ske med det danske samfund? Hver ottende nyfødt i Danmark har en mor med udenlandsk baggrund. I visse kommuner er mere end hver tredje nyfødt barn af en udenlandsk mor. I

et stigende antal skoler og institutioner er danske børn i mindretal. Mindre end halvdelen af indvandrerne er i arbejde, flere og flere er på bi-stand. Næsten halvdelen af de personer, der bliver anholdt og fængslet for virkelig grove forbrydelser i København, er udlændinge. To ud af tre anmeldte voldtægter i København bliver begået af udlændinge. Der er stadig flere eksempler på, at store grupper unge indvandrere fejlt lokker politiet i baghold og angriber betjentene. Der er bykvarterer i Danmark, hvor politiet nu kun kan patruljere med omfattende forstærkning.

Se, de ting, jeg har nævnt her, er kendsgerninger, der kan belyses med tal og statistik, kendsgerninger, som skal åbent frem, kendsgerninger, som bekymrer flere og flere, kendsgerninger, som vi har en pligt til at forholde os til.

Jeg vil da gerne spørge: Hvad har regeringen egentlig tænkt sig at gøre ved disse problemer?

Venstres svar er klart: Der er brug for en ny politik. Der er brug for en fast og fair udlændingepolitik, en mere håndfast politik, hvor vi konsekvent siger nej til asylfup, kriminalitet og misbrug af offentlige ydelser, men også en fair politik, hvor vi rækker hånden frem til dem, der vil arbejde og yde et positivt bidrag til det danske samfund.

Vi står i en situation, hvor vi må sige: Vi er nødt til at begrænse antallet af udlændinge, som kommer til Danmark. Vi kan efterhånden ikke gabe over det store antal, som kommer til vort land. Vi må begrænse tilstrømningen, og det vil så give os kræfter til at gøre mere for de indvandrere, som allerede er her. De skal i arbejde og væk fra bistand.

Jeg vil godt understrege, at jeg siger også dette her af hensyn til de mange indvandrere, som hver dag arbejder hårdt på at skabe sig en tilværelse i Danmark. Jeg har ved flere lejligheder haft møder med repræsentanter for indvandrerne, senest som æresgæst, da pakistanerne i Danmark fejrede deres nationaldag.

Jeg vil godt sige, at det var en meget, meget positiv oplevelse. Jeg respekterer deres indsats for at skabe sig en tilværelse i deres nye land, og lad os aldrig glemme, at langt de fleste indvandrere har et stærkt ønske om at blive integreret i det danske samfund. De tager lige så kraftigt afstand fra vold og terrorisme, som vi andre gør, og derfor vil jeg også gerne understrege: Kampen mod terroren er ikke en kamp mod muslimer eller mod islam. Det er en kamp mod terrorisme – hverken mere eller mindre.